

نامه‌ی ک بو مه‌له:

گلکوی تازه‌ی یار!

ده مدوی که گلت بدویم و دلم نایه، نازانم ده تلا و نیمه‌وه یاره که گولنیمه‌وه؟

ده مدوی که گلت بدویم نیی ژیه مدوی دامر کاوی شش کله سوسور!

ده مدوی که گلت بدویم نیی پیکره‌ی پشه‌زاره و مه‌نج، پرژانترین

زاه‌ی کورستان: خوشی کا ک فوئاد! خیزانی رو کور جه عفره!

نیی کوتره باریکه‌ی سریشین و بال خوشی‌وی!

جه دست سنان به خوت و خمه مدزنه که نه‌وه بیودی به نیچر نیکی

ده سته‌مو و خرابویه مای شایلی باز نیکی برززه فر که سه‌بوری

و دلیلی ده به خشی به تو و ده و گلت و ده مه‌لاتی به یاری دینا

بو کر تیکران و زه همه‌ستانی کورستان.

نه و ده سته‌ی هه‌توانی خوشه وستی ده نایه سه برین دلی تو،

ده نه وستی ده ردی که ل ده رمان بکا.

ورمی هه‌ناسه‌ی مه‌سیهای سه رده می و تیار بودن وه و راه برین

ئینان، نه‌ک برخی باز ره‌ی میرگه دروینه‌ی ناسان، به‌لگوو

ره نجبه رانی سه ریم زه مینه خاکی بی ده بوورانده وه .  
 به لام میتا ..... نه سایه شباتی بازگی برزه فر ، نه ه توانی  
 ره سی یارگی خوتنه ریت ، نه ودی ه ناسی مده سیای سه روم !  
 میتا تو تیرگی بال شکادی ، کهوته و رهوت ، سل شکوت ، له لووتی  
 تانه سوار هنده فری و لداوتنی ناسنگه ران ده نیشی بروه !  
 ده سا کوتره بارینه که ! بال بوه شینه ، سنور بیه رینه و چادی فرمکادی  
 هلقینه : له پیر تاندو پیر کورستان گومی خوتنه !

نه می گریسی پیغ برا کور راو ! میتا ضعی نوی جیی به ضعی کون لیر کر دو  
 و له ناو ده ریایه ک زوو وور هندا چاوت بزویه ته ترور مکانی نیگایه که  
 زری ده رابه شه وه زه نگ ، بلیه ی زمانیک گزی آداری بیره راله  
 جهسته ی جیلانی بیده نگ ، نه شته ری قهله تنیک کوانی کونی کوبتی  
 ده درگاند ، دایر که روچه و سینه زری بیک ن ده تراند ، زجه ی تو  
 مبروی نوی ده شکاند .

به لام میتا ..... نه ترور مکدی نیگا و نه بلیه ی زمان و نه نه شته ری و تم !

میتا تو تووله ندامتکی لاوتنی که نار روواری - سین بوی که کورده واری -  
 به دم کزه ی زربانی پائیزه وه به تری بریندار و بهارست راه ژنتی و  
 خدونی مسوزی شنه ی شه مانی به آره بینی !

ده سانه لاوننه که ! گرزنی سووشت شوکه وه و پروانه ناوتنی هم :  
 ویندی چوار که له چپست ده خات بهردم !

شی یادگاری خوشت ویت ترین نخوت ویت کلانی کورون !  
 دگر تاده سوار و ناسنگه ران راگوزرین و دگر روو بار که له چپکرت  
 شوا کاک فومار و روکوره جعفریش ده من !

دگر میروو به سستی ، خبات بخوشی ، کور زنگار و کله یویندی  
 شوی شوا کاک فومار و روکوره جعفریش ده من !

بدلام شی پشم رگمی رن ! شی رنه پشم رگ !

دوسه رود آوسه گری تو ، روله ی میروو زبیری گل ، توو خینی  
 وشه وده ننگ له سه رکنتدی بر و کار ،

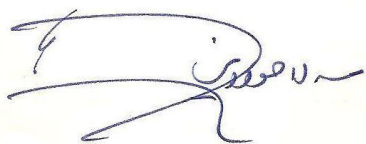
له تاریکه مانی مده رگا ده می که گشته مای بران و بوو به خدوی زنده ی هماران !

یتا تو زیوارتی ره بنی پرله پس و ترس و تاسه ، هکوه راوتنه بابل  
 سری نخوت هکله توره و کولان به کولان به جاره به جاره که و توره ته شوئن  
 یاری بیروز و پر تیزی یازگه که له خیزوکی مندا لاند ، له سروردی لاوندا  
 له تابلوی هفتره مندا لاند ، له گولای پشینه رگاندا ، له خستی کوره فاندا ،  
 له ماشینی کارفاندا ره بیروزی بیه و ده نیامی بیه .  
 ئی به بودله زینتی دگر که ران له سر نه خستی جوغرافیا جوارنیه یان کشای !  
 ره سا هکوتی ، هکیمتی !

نخوت رانگه کینه ! راوی ریلی پیینه ! حو

خوار و زور که رفین و کویستان له گول بونه و گول له مصل بونه و صل ،  
 بونه و پشینه بونه ؛  
 بونیان بونه که و بیفیان بونه نی ، هچیان مده بویره و هچیان  
 هکما ویره !

سه راپای شم کورستانه ره کینه یازگاری عم شقی شیرینه !  
 به به بستی شم فاکه خیمباره گلکوی تازه ی یاره !



13/11/87

دردی خوشه‌ایستم من که گمان!

لله ل عدزى سلاو

به راستی هرچی تن ده میگیرم نازم که کویوه دست این کدآ وچی بلیم - زهریه یک زور قورس  
 بو وهدموانی دلیک کرد. نازم باره ریکم که دوکتور صبحه ر ، ده برای انترزی ، جیهای هیوا ،  
 راپرو دلوز ، ایمان دیکوش ر ، هلسوداو و بوجیا ، نتر له نیواندا نه ناده . بو که سبک ده کن  
 من که تازه ضعیف بدم به باشتی دوکتورم ده ناسی ، ضهره که توانای هر جوره پیکردن وهره که سبک  
 لی سبدم . هر چه کت بیک ده که دسره دروالمق دیته پرچام ، هر جکیت که سدی تن را به شاد بو  
 دیته پرچام ، دیته به بدم که چلون له هدر وه عشیق دالم سرد میسای باسی بو ، قسی بو، نتره ری  
 بو ، له سرد نتره وقتدی خوره ویته و هدرمان وه صره کت ده حسیت ، سرد جاب نادات ده خوردم  
 هنوزم هدرگی دوکتورم نه بیستای . وه عشیق قه له سرد راپوری میسای ، به ره و پیش بردنی ضعیف  
 ضعیف ریش روت دبرسی و چور ناده ده نه پلیس ، وه عشیق قه له ره ده بو که فکان جهره یان وده سولیک  
 سیاسی چدن ده بی اصل کرمیت ، وه عشیق قه له ره ده کرا که کنی ده لب ندر نرکان به رله بوری  
 کس نی ده توانی دوکتور صبحه ر له لعیق لابات . هلسوران و هلسوران و سیکوش ن ، نیرلون و  
 بو دی نه وه سیکوش ن ، ش و نه خرن و کار کردن و مانور نیرلون ، تیزی و وردین ، نه نازان له له ل  
 ضعیف ، لورهای راپوری کردن چه ماده ری ضعیف زه چه نکیش و جیجی کرکار نه جان و سوره و هدرمان  
 تیب تیب کانه تر که هدر له دوکتور صبحه ر ده ات . ده نازم زور صفت و گران و ناصت پوکین  
 بو وریبان و به تیبیت بو که بترانی له تیریم ندم راضه کرانه دا خورالوینت . من خرم نده نده  
 ورم له سرد نیب که بترانم دلدارت تدره مده . من نازم بلیم که بو دوکتور صبحه ر ضعیف مرفو  
 به لام ده نازم بلیم به نتر گرتن یادی ده کتر صبحه ر ، درخه رانج به بلیم یک که نه و سیک له نالا هلاسه -  
 کانه بو ، نیرلون له نه و پر کوشه می جیهای خالی نه و به روحیه و وره می دوکتور صبحه ر وه ده کرمیت  
 من که گمان ! له بهر دلدارت نیش بیه ، له بهر توانا به عشیق و هدرمان به نیش بیه ، له بهر نه و  
 که لانم که به بیکوری دیته نه کرمین ، له و هدرم ده رس که له کاک دوکتور فید بوی ، هدرندیکیش  
 وه کو یادگار به نیش بلیج . ده لسان بیره وده هلیم نه و ضعیف قورس بیکوری جان توینیته وه .  
 نه و ده دوری منه و دا خورازکی منه . تو من که گمان اوسرو و دوری و دلوزو یاری خوشه ایستی دوکتور صبحه ر

هر لم نابوه ویرا جان هیلوه با نه زانین دکاتور جیبی خالیو به ووهی به زست به و یاز طرافضوه  
که له ژبان چند است له دل کاک صغفر له دکت و فرینت دا ماهه ، کوله که کی نیمه به .  
شعی زوله سرت کردنی په ژاره ی قوی و گران له روهن چینه کاک دکاتور له روهی تولا به .  
داوام سرکه و تخته له زینده هیئت ووهی نایک و یادی دکاتور دا  
صیرام سرکه و تخته له ریغای درخه پیرانی ریغای پروزدیم زری دوی دکاتور صغفر

به رز و به زوی یادی دوی و را به برآ دوی صغفر

هر رشت کاوه پت نالای لورک ضرابانی کورنی

به رده و ام بی ریغای ش هیک یار به برز دوی صغفر

هر زینت : د درینت  
ارج له لایک نه هیمه شوه

۸۷ ر ۱۰۳۱

هاورن خوشه ولت ملکه !  
 سله ویکه گدم وگورت بیکله بئر . راسته کس هیچ کاتیکه به بیرم داننه  
 ده هات اوژنیکه ناچار بچ نامدن سدر خوشی له تو بنوسم . شه و لئو بوننه له ده لک دانن دوکتوره وه .  
 خذیره کله لیره که سبته بو موده بیکه دور و دسیر تمام و ورر بوم . همه هو کلس همه ا بونن . و  
 شستاس باوه بی نه کروه و نادیم به فوسه بلمنج که شه و بوداره و اتعیه بی همه بی . چی ده کرس  
 ده رده که بی زور گرتن و قورسه ، سه نگی بیره له ده بکرس به هاتن بی بده بیه ز بیرن . دلنجا  
 خصی له ده لک بیون دوکتور پیر رده بیکه غم و عاتی به سدر دل همه مو رفیقه کاه را و به سدر شور گارا  
 کله وه ، هدره جا دلنجا له همه شکار و کوبه دینه ک کورده هدر که سبکه که گورسه بیک له شکی بو  
 پیر کورده له سدر به سالی مربوط به میانزه و چونیه بی بیکه هتیه و نامه زبون ز بان این تهر فان  
 کربل به بیقین شه خذیره همه پس وه و داخله کیوه . دوکتور ترنیا ، دکتر معجون کوبله و هیزل کوبت  
 دیران و هاورن و هاد سه نگرین دکتور و را به این چی منانه بی رفیقه کان تر شکیله ز بو ، دکتر معجون  
 عیلس خوشه ولت خوش له دن همه سوزه حه بکیر و بئش مدینه شکی و لانه که مان را کورده توه و هدر  
 بویش زمان له ده لک دان له هله سه نگران نایه . ده زان خوش ملکه له وه که هدر رفیقکله تر شکیله  
 بو له ده لک دان رفیق و راه بریک و با به عالم و غه مبارک ، وه که ها و سدر و یارس نزنیک دوکتور باریک  
 زیاتر له خصی هدر گرتوه . همه چه نزن نازان له م ناوه را کئی ده بی له کن سدر خوشا کات اوکن بی  
 لقیته تلی ، بلام بی خوشه کده هات بی را گرتیم به تداوی و جرد و له قولا شه که ده غم دیر و لاره بی  
 کراته هدرت بی ده کم . خوم به سدریکه خدمت ده زان و بر ما بی توانینا له دی بولتیه و له سوک کورنا  
 شه و باره شه را ده درم بیوایه . همه رجه نده با خوزه له م عومره که مده فوت ما هندیه ت نالی و سونیک  
 چیشوره به مانا و واقعی که لیه خارادی فیرن خورا گرتن بوس . پیانو ده لک دن وه که به هدر و اراده  
 وه که کیول تا بتوانی غم له ده لک دان فواد و این و حین و اچر و با جدی کات . شستاس  
 غم نازه همه مو برین کونیر نازه ده کاتوه . شیمش فیر بویش که جردن فوان را بگرتن . چون پین  
 مال ناوای که خوشه دیکه زین همه نازینان زور زوو کده ت راست که بینه وه . نا و پاوانان  
 بکریه ، به همان اراده له شکت نه هاتوره به سیاهیک که سرفا و نامه زون سدر کورتن

و مبارزه بود که وقتی در ده بارش به ششین لی درگمان در نوره پیاپی رسید. ششم شمار شده عمیقاً با درم در آن  
 که دنیا رونمای درگمان، همانند آن مبارزه که مان و اراده می یو در نوره دان به درگمان و گشته به  
 سر که گشته که توانا و هیزمن شده مان پیاپی در ادان که زبیر ششم جوره مصائب و ناره حیات را بست و هیزمن  
 زور که من ده نکه لایم و ایست شمع که ننگ دل زهق و بی عاطفین، به لام ده نکه بر خور زبیر نه  
 هیزمن که در کتور جبهه پیاپی نایب به همه مو عوالمف و احسان یاک ان نوره. راسته که من ششم  
 جوره روصه که کار فزاد و مکلفی کار فزاد فیز بودم. که بریم دنی که ننگه خیز بری شهید بودن  
 صنی و انبی یاک پیاپی در اجه در مان بود. همه همان که نه جلد سه که را برین ماتح و ای گرتی درین نوره  
 کار فزاد هیزمن که من بود که هر پایش چه نوره حقیقه در خوشی ششمی داده و جلد سه که در نوره  
 پیاپی را. هیوام رایه توش و کار که سیده نزهت به دو کتور هیزمن و کار فزاد زبیر نه هیوان نوره  
 اوصیه بر ز و دل فزادانی در ششین شادان به هیزمن گرتی و هیزمن جوره هیبت که شادان بودم.  
 به راه نوره ناتوان نامه بو صندره شیدر گرتی نویسم. زورم پیاپی نوره در زمان منوره که با وکت و رضا و  
 صنت و همه در صنفه گان ترکتی سر خوشی بگردم. که کونای را چادری به یاک ماتح ده که کم. شاد و یادگار  
 دو کتور جبهه نوره بو همه همان، به هیوام بتوان به اوصیه می بر زود دل فزاد و انیت هیزمن نوره که هیوام که  
 نه بودنی دکتر قورسای لیگات سر متیک و روی لطیف و صانی شاد. لطیف نام با به نوره بو فوت  
 ده زانی زبیر نه که هیومان مسئولیت که سر شادان توبه.

شیر به هیوان خوشی و سلام هیبت بو در نوره دان به درگمان  
 پیردزی ها و روی خوشی و شادان دکتر.

صبر بزی برید  
 لری صفا  
 ۱۹ آبان ۱۳۵۵

صاوران علی

کار کن - شادان نوره - نوره نوره که درت به پیاپی  
 لیگات و نام نوری خوشی بر نوره. منی کرده و هیزمن که سر خوشی  
 لی بگی. روان نوره ششم نامه و مان نامه هیوام در کتور و در گرتی.

ص ص



خوشگامانیزد خوشگامانیزد  
دایم بیاید!

به صغای لبی مسامحه در پی روی و سر هزار ستایم که کز گشت حکم ستیزاندا .  
چاره پرستندار هفتی گون (بیاید) ی چندان ما فریاد کنیم .  
- نه در نهی دارم پوری - لای خوشگامانیزد ، ستیزد و زور خوشگامانیزد  
به برتوبت نهی به کون و دلم بفرموده که تیردان و جویانیزد نام سردم - هفت!

دایم سردم - هفت! با نام برتوبت به بکرمه کجایی در کاسی جوی نام نه به هفت داوانم - هر  
در سردم تودستی و دژوار طایفه ای که نه زبونم گزرد طاب - هر صفت نامی صفتی نامازی و  
سته مدا - تاقیوش نمک نوره! نمک گزید بر زورانه و قوربانیه طایفه ای نه چینه هفتی در دایم پوری  
نورسی خیر - سر کز دهنی هم رسا ره! گزید طریقی بیاید - دهنه طایفه ای که هر دور دور  
نه مانیکدا قوربانیه طایفه ای برنگای بر دناکیه نام سردم مانیکدا را گزرد و - نه د مانیکده بیاید  
سر به بیستی گون سر لغتی! بادک (بیاید) بیستی صراو گیکتی تری دایم بیستی خیروی نام سردم  
- هفت بود! دایم دایم بیستی سر دایم بیستی و صغای و گوری نه بیستی دایم بود!

کسیه ی قشاق به چیز و هلاله - به نام نام سردم نه سردم که به برتوبت وی  
له دوا بی و در هر نوری سردم طاب! هر نام بیستی جوی نامازی بیستی نه سردم و بیستی  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!

نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!

نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!

نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!

نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!

نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!  
نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی - نه سردم بیستی!

پتہ: راجہ خاور ضلع (پشوری) ہاوس نمبر ۳۰۰ ڈاکٹر شہزاد کون  
- مکتبہ - ہنر - قترا - ہانا - خاور ضلع ہنر  
یا دیگر نام لیا دینے کی خدمت بخارون  
ہاگہ سائنس کالج پشوری  
پتہ: پشوری (پشوری) ہاوس نمبر ۳۰۰ ڈاکٹر شہزاد کون  
ہاگہ سائنس کالج پشوری  
دیباچہ: ہاوس (پشوری) ہاوس نمبر ۳۰۰ ڈاکٹر شہزاد کون  
خاور ضلع ہنر پتہ: ہاوس

پشوری

پشوری  
پشوری



Datum : — — —

به‌روار : ۱۲ - ۱۱ - ۱۹۸۷

هه‌ قالا ئی حیزبی کۆمۆنیستی ئێران - کۆمیسێ ده‌ره‌وه‌ی وولاتێ - "کۆمه‌له‌"

سه‌روێکی شه‌ڕ شه‌گێڕانی

به‌ ناوی کۆمه‌له‌ی خوێندکارانی کوردستان له‌ ده‌ره‌وه‌ی وولاتێ ئێکس‌ا له‌ سوێده‌وه  
هاو به‌شی به‌ "اره‌بی دهنه‌مان ده‌که‌ین به‌ هه‌وێ کۆچی دوایی هه‌ قالا ئی شه‌گێڕانی  
جه‌ عه‌فر شه‌ فیه‌ی که‌ به‌ کێڵ بو له‌ وه‌هه‌ قالا ئێه‌ به‌ شه‌گی زووری ئێرانی  
ته‌ - زهان کرد بو بووه‌ سه‌ له‌ی په‌ وای گه‌ له‌ که‌ی له‌ بیئاوی ماخی چاره‌ نوسداو  
بو خه‌زه‌ت کردنی بیری کۆمۆنیستی و شه‌ڕ شه‌گێڕی له‌ کوردستانی داکتر کرماندا  
کۆچی دوایی هه‌ قالا جه‌ عه‌فر زیا نیکی گه‌وره‌ بو له‌ بزوتنه‌ وه‌ی په‌رگانه‌ ئێرانی  
گه‌ له‌ که‌ مان که‌ وت و هه‌وادارین هه‌ قالا ئی هاو فه‌بات و هاوس گه‌ری  
سوانس جه‌نگه‌ که‌ی په‌ر بکه‌نه‌ وه‌و له‌ بیئاوی هه‌وادارانه‌ کانی هه‌ قالا ئی کۆمه‌له‌ کردو  
هه‌وشی به‌ن به‌ خه‌ بانی ئی و چان ئاس - که‌ وێن -

سه‌ڕ بو ئێه‌ وه‌

AKSA  
له‌ سوێده‌وه  
1۹۸۷ / ۱۱ / ۱۲



Ref.  
 Date تێلووشر

ها در بیانی کوصه ئه ی

العدد :  
 التاريخ :

له بریاتی که هه بوو ئه نه هان و لایه نگرانی یه کیتیی نیشتمانی کوردستان له ده ره ده ی و ولات پیره و نا هوش خۆمان پارتی که نینه به نیوه ی تێلووشر که سه و کاره ی شه هید دکتور جعفر شه نیه ئه نه ی کوصیه ی ناده نیشتمانی که له رۆژێک ١٩٨٧/١٠/٢٩ به روردانی هه یه یه کجا - دڵ ته زینه رکتوپر ، روردایک ئو قوصوبیل شه هید بر -

دیاره شه هید بودن هادری دکتور جعفر شه هه که له وه ی شه ساره تیاکی یه کجا - که ده ره بود که له کوصه شه تێلووشر که تان که وت ، شه ساره تیاکی گه ورده شه بود که له چه ده و کان کوردستان یه نیشتمانی هان و گه ی کورد و بزودنه ده شه گناز و تیاوانه که نیشتمانی که ده که شوین وابه یه یه پیر نا بنیه وه --

شه هیدس جوانه مگر شه هه که له وه ی که نه نه ی کوصیه ی ناده نه که کوم شه بود ، وه یه کیتیی بود له سه ر کرده هه شه تکه دکتور بلیم شه کانیان و له سه ره نای داننه نه نه کوم له وه چالاکانه شه بات شه کات و روتیاکی یه کجا - شه زینی بنیه نه گه شه سیدانی کوم شه و جولانه وره نیشتمانی که ی کوردانی له شه هان کانیان تاد بزد شوینیک یه کجا - نایه به تی هه یه لاس سه کرده و کادرو شه نه نه هانی یه کیتیی نیشتمانی پیشه ر که کان کوردستان خوار و وردا وه شه قاره هانه نه لاس شه یه دکتور شه نیشتمانی تاسه شه

شانے بہ شانی خد بات در فیداکاری لہ تار کونہ نہ دا ،  
 روئیکی مہریشی بنیوہ لہ خد بات سہ ہتی عقیقہ  
 گد لہ کانہ لہ کوردستان عیقاد ، بہ تاپیہ کی پیش  
 گد دس رتیمیں ت بردخن لہ ساتہ کاتے ۱۹۷۸ - ۱۹۷۹ دا  
 کلا وہ کو دکتوریکو پیشہ رگہ یکو کا درکی سیاست و  
 شور شگیدیل خد باتی کردودہ شان بہ شان ہریشہ رگہ کانہ  
 لاسا یہ تیں س نیشی تار کوردستان ، وہ لہ سہ خت ترین  
 روردا بہ ہندوگن بہ دنگل شور شگیدان کوردستان  
 خوردرہ رہا کوردہ رہا لہ دست ہا بنیت لغان و گیار  
 فیداکاری دروینی نہ کردودہ ، وہ نمونہ س صرور شیکر  
 ۳۰ ل س اسٹہ فینہ و خد بانگہ رکی بٹ وینہ و بلیمہ ت پور  
 بہ رہتا رگہ دارر پیرد باورپت سٹونین خوی لہ دلی  
 مہ بود س رگہ کاردرد پیشہ رگہ و سہ نہاغانی یہ پیتہ ر  
 مہ بود شور شگیدیکو کوردستان کردودہ وہ ، وہ گز  
 سہ و سٹہ عیدہ لہ یادنا کارد مہ پیشہ نہ مرو زینہ و و  
 تہ بی نہ دلی مہ بود روریک کی دلستری گہ لہ کہ کانہ -  
 مہ خطہ پیشہ <sup>چغالی داغمانہ</sup> سٹیکوشہ روسہ رگہ ریک  
 وہ کو سہ ر کارانہ واسہ تاسانی و بہ روردا و یکی و نافوشی  
 لہ لیس کد سہ تہ ر چہ دسا و کان کوردستان و گہ ک  
 کوردتہ چٹ -  
 یکیم س ہار یانی شہ لکید ، ایم س سہ نہاغانی ی . نا . ک بہ لیس  
 بو گہ لہ کہ کان ر شہ عیدہ عیدہ مہ بود شہ عیدانی ریکای کنازادی  
 کوردستان سازہ سہ کہ پینہ وہ کہ بہ وہ فابینہ بڈ سہ شہ عیدانہ و  
 ریبازک تہ دان بہ رومیں و بہ رومہ دام بین لہ خد بات و  
 فیداکاری تاسا ڈاتہ کانی شہ عیدہ دکتور - عیدہ رگہ بود  
 شہ عیدانہ و چہ دسا و کان کوردستان تہ لیسینہ دلی  
 وہ بہ مہ ش گمانی تہ دان شہ دلی کہ سن -  
 - ایترہ نہ ارات سٹو لہ گمان پاک شہ عیدہ عیدو  
 - سہ رگہ رگوبی خد باتی رومہ گہ لہ نہ کان .

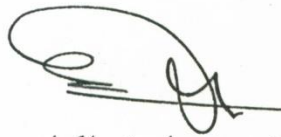
ی . ن . ک  
 کونینہ ی رومہ  
 ۲۸۷۱۱۱۱۳

برایانی تیکۆشهری کۆمیتەى نێوەندى کۆمهڵەى زەحمەتکێشانى  
کوردستانى ئێران

هه‌وآلى شه‌هیدبوونى ها‌ورپى تیکۆشهر دوکتۆر جه‌عفهرى شه‌فیعى  
خەم و خەفەتیکى یه‌کجار گه‌وره‌یه و زیانیکى بیژهندازە و بیژینه‌یه  
بۆ گه‌لى کورد و خەباتى رزگارێخوازانەى گه‌لى کورد.

تکایه سه‌رخۆشیمان بگه‌یژن به‌ هه‌موو ئەندامان و  
پێشمه‌رگه‌کانى کۆمه‌ڵه و به‌ خێزانى ها‌ورپى شه‌هید.

سه‌رکه‌وتوو بیت‌خەباتى رزگارێخوازانەى گه‌لى کورد،  
نەمرى و سه‌ربه‌رزى بۆ ها‌ورپى دوکتۆر شه‌فیعى و هه‌موو شه‌هیدانى  
رێگه‌ى رزگارێى کوردستان.



فه‌ره‌ه‌اد شاکه‌لى

ستۆکھۆلم : ۱۹۸۷/۱۱/۱۲

یو ریکلخروسی کوټه لهی زه هه تکیانی کوردستان  
له به ریتانیا .

ریکلخرومان زور به دافه وه هه رالی دلسته زین  
نه هید بودنی دکټور جه خفه ری نه ضیی وه رگرت .  
هاو به ش فم و په زاره تاین . له ری نی تیوه ی  
به زیره وه هه فوش له قنراخی دکټور جه خفه  
و هه کرده و نه زامانی کوټه له و آت گه کی  
کورد ، ده که بی .

نه هید بودنی خه باټلیر دکټور جه خفه ،  
که لیټیکر گه وره ری خسته رینری شورش کورد وه  
زیانیش گه وره بود --- تاکه ریگه یو وه فاداری  
به راجه ، نه هیدان ، به ردم بودنه له هه  
ئه و ریگه پیرو زه کی گیلانی پاکیان له رنرا  
به فت ده که ن .

یه کیه تی نیشکمانی کوردستان هه بیته به رینرو  
شانازییه وه یادی شورشلیر دکټور جه خفه  
ده کاته وه ، به تابه تی که نه هید هه یاره به مان  
کوردستان به هه یان فدیانی فوش ده زانی  
و هه له هه رتایی به ریا بودنی شورش له  
سال ۱۹۷۶ و - له کوردستان خواروودا ده ورنگ  
یه لجا ر بالای قیدا بیټیوه یو بیته و کردن  
به ره و پیته ده بردن ره و تی شورش  
له کوردستاندا . نه هید نمونه یه کی گه نه داری

رنگای تیکلانی سفورده ده سنگردگان نار  
گوردستان بوو .

نه مری وسه به نری یو شه هید دکور  
جه غنری شه مری د هه مور شه هیدانی  
رنگای رزگاری گوردستان .

رنگداری په لیه تی  
نیستمانی گوردستان  
له به ریتانیا .